

MĀ%o VELMI PODLĀ%o MYĀ LENKY - 1.

PondĀ>IĀ-, 13 prosinec 2021

ZajĀ-mavĀ© je, Ā¾e nekalĀ© choutky, kterĀ© vĀjm tu teĀ• sebekriticky na sebe prĀj sknu, se vĀj echny vztahujĀ- k VĀj nocĀ™m neĀ™estnĀ© touze po vĀjem sladkĀ©m a koneĀ•nĀ> k ne moc (jen tak trochu) opodstatnĀ>nĀ©mu sebelitovĀjnĀ-. KdyĀ¾ si to promĀ-tnu - a to vĀjm tu popĀ-Āju jen malĀ© tĀ™mi kousky (zas moc toho prozradit nemĀ-Ā¾u, ach jo, nemĀ>li byste mĀ> uĀ rĀjdi), tak si Ā™Ā-kĀjm, co jĀj sem to za Ā¾enskou? Ale popravdĀ> - urĀ•itĀ> mne mnohĀ© chĀjpete...

Bylo nebylo, pĀ™ed hodnĀ> moc lety, se chvilku pĀ™ed VĀjnoci na StaromĀjku vdala jedna znĀjmĀj redaktorka. Za svĀ>dky j kamarĀjka Helenka RĀ-Ā¾iĀ•kovĀj a kamarĀjd VaĀjek NeckĀjĀ™. Oboje rodiĀ•ovĀ© tĀ-m nebyli zrovna moc nadĀjeni, pĀjĀ• se to dozvĀ>dĀ>li tĀ½den pĀ™ed. No, tak aĀ¥ nejim - dva tĀ½dny... Pan MyĀjĀk, bĀ½valĀ½ majitel vyhlĀjĀjenĀ© cukrĀjrný z VodiĀ•kovĀ©, nĀjm upekli bĀjjeĀ•nĀ½ dort - bĀ>hem oslavy a taneĀ•nĀ-ho reje v sĀjle v MĀjnesu mi ho vĀjak doma skoro celĀ½ seĀ¾rala mĀj drahĀj novopeĀ•enĀj ĀjvagrovĀj, kterĀj na nĀ>jakou trachtaci, kdyĀ¾ se Ā¾enĀ- brĀjcha, nebyla zvĀ>davĀj. A navĀ-c mi pĀ™inesl velikou Ājkatuli toho nejsenzaĀ•nĀ>jĀjĀ-ho vĀj cukrovĀ... (Jak blaĀ¾enĀ> mi bylo doma, kdyĀ¾ jsem si tak leĀ¾ela na kanapi, v ruce detektivku, vedle sebe talĀ-Ā™ s kopeck sladkĀ©ho. To jsem zas jĀj nikomu nedala!)

V MĀjnesu bylo moc fajn, jeĀ;tĀ> naposledy jsem se nĀjdhernĀ> vytancovala, bylo pozvĀjino pĀj hercĀ, vĀ½tvarnĀ-kĀ- a dalĀjĀ-ch prima kamarĀjdĀ, kteĀ™Ā- Ājmahem litovali, Ā¾e jdu pod Ā•epec, Ā¾e asi se mnou uĀ¾ pĀ™estane veĀjkerĀj zĀjbava. VĀjak mi to Helena pak moc a mockrĀjt zopakovala: "JĀj ti to Ā™Ā-kala..."

Ale k tomu cukrovĀ-

VdĀjvala jsem se s tĀ™Ā-mĀ>sĀ-Ā•nĀ- dcerou. Tedy - ne na svĀ>tĀ>, tehdy jsem ji jeĀ;tĀ> mĀ>la schovanou pod suknĀ-. O dva roky pozdĀ>ji jsem uĀ¾ mĀ>la vytrvalĀ©ho a nezdolnĀ©ho tvora-vĀjudevlezce, manĀ¾ela vĀ>Ā•nĀ> pryĀ•, a trĀjvila dny v opuĀjtĀ>nĀ©m, tĀ©mĀ>Ā™ prĀjzdnĀ©m panelĀjku, na rozestavnĀ©m hornomĀ>cholupskĀ©m sĀ-dliĀjti. Ve dvanĀjctĀ©m patĀ™e bez vĀ½tahu, v nĀjem pidibyteĀ•ku, kterĀ½ mĀ koupelnou a balkĀnĀm dohromady 28 m². Telefon pĀl km daleko, vĀ>nĀ> obsazenĀj budka, prochĀjzky v oraniĀjti vĀkol.

KdyĀ¾ jsem dĀjvala kaĀ¾dĀ½ den po poledni Lenku spĀjt do hlubokĀ©ho koĀĀjru na balkĀnĀ, v jednom kuse jsem se bĀjla, protoĀ¾e nikdy pĀ™edtĀ-m jsem tak dlouho a tak vysoko nebyla. No, mĀj andĀ>IĀ-Āek z koĀĀjru nevylez, nikam mi neuletĀ>I, i kdyĀ¾ pĀ™esnĀ> tohle mne pronĀjsledovalo v ĀernĀ½ch snech. BlĀ-Ā¾ily se VĀjnoce. NĀjĀj miniaturnĀ- byt jsem mĀ>la uklizenej, veĀer poctivĀ> kĀjdala pĀjdlo, holĀĀka spinkala a jĀj mĀ>la tolik moc Āasu... Hele, nesmĀ>jte se, kdy jsem to mĀ>la dĀ>lat. ZadĀ>IĀjno bylo, tĀ>sto se chladilo na balkĀnĀ>, formiĀky umytĀ© a pĀ™ipravenĀ©... Tak jsem tĀ>sto vmaĀ•kĀjvala, plechy o vklĀjdala a vybĀ-rala, pocukrovanĀ© opatrnĀ> do krabice vklĀjdala a na ten balkĀnĀ hotovĀ© nĀjdhernĀ© cukrovĀ- odnĀjĀjela po sedmĀ© uklizenĀ© uĀ¾ dĀjvce se do dveĀ™Ā- vkulil mĀ-rnĀ> povznesenĀ½ manĀ¾el: "Tak copak, drahĀj Ā¾enuĀjko mo celej den dĀ>lala? MusĀ-Āj bejt z dlouhĀ½ nudy asi otrĀjvenĀj, co? MĀjĀj pro mne ty slibovanĀ½ ptĀjĀky?" JeĀ;tĀ> sluĀjnĀ> mu vysvĀ>tliila, Ā¾e jĀ-dlo mĀj venku, tedy na balkĀnĀ>, staĀĀ- si ho jen ohĀ™Ājt, a pokud si nevĀjiml, tak uĀ¾ pĀj hodin p cukrovĀ-

To, co mi pĀ™esnĀ> odpovĀ>dĀ>I, si uĀ¾ nepamatuju. Fakt je, Ā¾e mĀ>I velice Ā©smĀ>vnou nĀjladu, kterĀj z nĀ>j vanula na ze mne dĀ>lal jednu vĀ>tĀjĀ- legraci za druhou. JĀj to moc dlouho neustĀjila, zaĀala jsem potichu jeĀ•et (jo, jde to, to je taková to hroznĀ© chrĀivĀ© syĀ•enĀ-, kdy ĀjĀ-IĀ-te vzteky a souĀasnĀ> nechete vzbudit dĀ-tĀ>, kterĀ© spĀ- tĀ™mi metry od vĀjs), Ā™ekla, Ā¾e pro koho jĀj to vlastnĀ> vĀj echno dĀ>IĀjm, Ā¾e mne chudinku nikdo nikdy neocenĀ-, a Ā¾e to bych to klidnĀ> m vyhodit z okna!!! NemĀ>I to Ā™Ā-kat, fakt nemĀ>I. Ale Ā™ekl... JĀj v tom ajfru chytla Ājkatuli a cukrovĀ- se rozletĀ>lo Ā•ernoĀ•e dolĀ-, do bĀ-IĀ©ho snĀ>hu, kterĀ½ nĀ>Ā¾nĀ> pokrĀ½val stavebnĀ- svinstvo dole. Pak jsem si nalila z manĀ¾elovĀ½ch zĀjsob

panička, vzala svetr a šla se opít o klandr, abych mohla pozorovat malou tlustou postavku, která hluboko dole, s baterkou v ruce, ze snahu vybírala pracinky, linecké kolíčky... Věte za tu hodinu, co tam dole mrznul, vysbíš skoro všechny? Páťla jsem mu všechno močn, hlavně to nejhorší: těba aby tam někde zakopnul (jako se to mně) a praštil se - těba do nosu! Cukrová- bylo poněkud rozmořen, pro nějvšak vy se rozhodně nehodilo. Ale k ně tehdy, když je šel nejezdil v 1/2tah, stejně, nikdo nechodil.

Páť-šit o tom,

jak jsem chlapa kvěli
cukrová- těm šel zavraždila.

D@NIELA